

BEHIN HAMARRETAN

Oromiñoko Maribel Aizpuruk kantatzen dituen bertso hauek antzinako balada ezagun batean oinarritzen dira: *Bart hamarretan* (*Egun bereko alarguntsa*, ekialdeko bertsoan). Egun berean ezkondu eta alargundu zen emakume baten penez.

Abesti hori hartu eta berritzen du Maribelek bere alarguntza propioa azaltzeko, senar galduari zuzenki hitz eginez.

Behin hamarretan dontzeila nintzen
hamabietan emazte,
goizeko ordu bietan santu³
alargun gelditu nintzen.

Nik hartu neban sentimentua!
Nik hartu neban penia!
Hiru umetxu txikiak eta
alargun gelditu bihar!

Zin eiten dautsut senar maitia
gure umean aurrian:
zure izena ez da ahiztuko
neu bizi naizen artian.

Azken arnasa emonda gero,
ze poza, ze atsegiña!
Jauna erdian gu aldamenian
alkarregaz betirako.

3. *Goizeko ordu bietan santu*: Goizeko ordu bi santuetan.